

38. Olúwaa wa, dájúdájú Ìwọ mọ ohun tí a fi ń pamọ àti èyí tí a fi ń hàn síta. Kiní kan kò pamọ fún Allaahu ní ilẹ àti ní sánmọ.

39. Ọpẹ ni fún Allaahu tí Ó ta mí lọre Ismaahiilu àti Is-haaku nígbà tí mo ti darúgbó. Dájúdájú, Olúwaa mi jẹ Olùgbó àdúà.

40. Olúwaa mi, jẹ kí èmi àti nínú un àwọn àrómọdómọọ mi máa kírun, Olúwaa wa, jẹwọ gba àdúà mi.

41. Olúwaa wa, fi orí jì mí àti àwọn òbìi mi méjéèjì àti àwọn olùgba (Allaahu) gbọ ní ojọ ti ìṣìrò ìṣẹ yóò ṣẹlẹ.

42. Má sì ṣe lérò pé Allaahu kò kọbiara sí ohun tí àwọn alábòsí ń ṣe ní ìṣẹ, níṣe ni Ó fi wọn sílẹ títi di ojọ ti àwọn ojú yóò fẹ sílẹ (tí kò ní padé fún ìbèrù).

43. Wọn yóò máa yára fún ìbèrù, wọn yóò gbé oríi wọn sí òkè, wọn kò ní le dá ojúu wọn padà sí ọdọ araa wọn, àwọn ọkàn-an wọn yóò sì pa sófo.

44. Máa kilọ fún àwọn èniyàn nípa ojọ tí iya náà yóò dé wáa bá wọn; àwọn alábòsí yóò máa wí pé: Olúwaa wa, ló wa lára fún ìgbà diẹ kí a lè baà jẹ ipèè Rẹ àti kí a lè tẹlẹ àwọn òjísẹ náà. Šebí èyìn ti búra pè ẹ kò ní kúrò láyé.

45. È sì ń gbé nínú un ibùgbé àwọn tí wọn ṣe àbòsí fún araa wọn, bèè sì ni ó ti hàn sí yín bí A ti ṣe pẹlúu wọn, A sì ṣe àwọn àpẹjúwe fún yín.

46. Wọn sì ti pa ètee wọn, ètee wọn sì wà lódọọ Allaahu, bí ó tí lẹ jẹ pé kí ètee wọn le mú kí àwọn òkè sídii kúrò ní ààyèe wọn.

47. Nítorí náà má ṣe rò pé Allaahu kò ní mú ilérí Rẹ ṣe, èyí tí Ó bá àwọn òjísẹ Rẹ ṣe. Dájúdájú Allaahu ni Abiyi jùlọ, Olùgbesan.

رَبَّنَا إِنَّكَ تَعْلَمُ مَا نُخْفِي وَمَا نُعْلِنُ وَمَا سَخَفَى عَلَى
 اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ ﴿٣٨﴾
 الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي وَهَبَ لِي عَلَى الْكِبَرِ إِسْمَاعِيلَ
 وَإِسْحَاقَ إِنَّ رَبِّي لَسَمِيعُ الدُّعَاءِ ﴿٣٩﴾ رَبِّ
 اجْعَلْنِي مُقِيمَ الصَّلَاةِ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي رَبَّنَا وَتَقَبَّلْ
 دُعَاءِ ﴿٤٠﴾ رَبَّنَا اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِينَ
 يَوْمَ يَقُومُ الْحِسَابُ ﴿٤١﴾ وَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهُ
 غَفِلًا غَمَّا يَعْمَلُ الظَّالِمُونَ إِنَّمَا يُؤَخِّرُهُمْ
 لِيَوْمٍ تَشْخَصُ فِيهِ الْأَبْصَارُ ﴿٤٢﴾ مُهْطِعِينَ
 مُقْبِعِي رُءُوسِهِمْ لَا يَرْتَدُّ إِلَيْهِمْ طَرْفُهُمْ وَأَفْئِدَتُهُمْ
 هَوَاءٌ ﴿٤٣﴾ وَأَنْذِرِ النَّاسَ يَوْمَ يَأْتِيهِمُ الْعَذَابُ
 فَيَقُولُ الَّذِينَ ظَلَمُوا رَبَّنَا أَخْرِنَا إِلَى أَجَلٍ قَرِيبٍ
 نَحْبِ دَعَوَتِكَ وَنَتَّبِعِ الرَّسُولَ ۖ أَوَلَمْ تَكُونُوا
 أَقْسَمْتُمْ مِنْ قَبْلِ مَا لَكُم مِّنْ زَوَالٍ ﴿٤٤﴾
 وَسَكَنتُمْ فِي مَسْكِ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ
 وَتَبَيَّنَ لَكُمْ كَيْفَ فَعَلْنَا بِهِمْ وَضَرَبْنَا لَكُمْ
 الْأَمْثَالَ ﴿٤٥﴾ وَقَدْ مَكَرُوا مَكْرَهُمْ وَعِنْدَ اللَّهِ
 مَكْرُهُمْ وَإِنْ كَانَ مَكْرُهُمْ لِتَزُولَ مِنْهُ
 الْجِبَالُ ﴿٤٦﴾ فَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ مُخْلِفَ وَعْدِهِ رُسُلَهُ
 إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ ذُو انتِقَامٍ ﴿٤٧﴾